

Vlaams
Parlement

stuk **633** (2009-2010) – Nr. 2
ingediend op 4 juli 2011 (2010-2011)

Gedachtewisseling

over de prioriteiten en aandachtspunten
voor de beleidsdomeinen Onderwijs en Gelijke Kansen
tijdens het Belgische EU-voorzitterschap

Evaluatie

Verslag

namens de Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen
uitgebracht door mevrouw Sabine Poleyn

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Boudewijn Bouckaert.

Vaste leden:

de heer Jos De Meyer, de dames Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Sabine Poleyn;
de heer Wim Van Dijck, mevrouw Gerda Van Steenberge, de heer Wim Wienen;
de dames Irina De Knop, Marleen Vanderpoorten;
de dames Kathleen Deckx, Fatma Pehlivan;
de dames Vera Celis, Goedele Vermeiren;
de heer Boudewijn Bouckaert;
mevrouw Elisabeth Meuleman.

Plaatsvervangers:

de heren Paul Delva, Jan Durnez, de dames Cindy Franssen, Katrien Schryvers;
de heren Frank Creyelman, Chris Janssens, mevrouw Katleen Martens;
de dames Ann Brusseel, Fientje Moerman;
de heren Chokri Mahassine, Ludo Sannen;
de heren Willy Segers, Kris Van Dijck;
de heer Jurgen Verstrepen;
mevrouw Mieke Vogels.

Stukken in het dossier:

633 (2009-2010) – Nr. 1: Verslag over gedachtewisseling

INHOUD

I.	Toelichting door de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel	4
1.	Onderwijs	4
1.1.	Inleiding	4
1.2.	Programma van het Belgische voorzitterschap, luik Onderwijs en Vorming.....	4
1.2.1.	Beroepsonderwijs en -opleiding: het Kopenhagenproces	5
1.2.2.	Jeugd in Beweging	5
1.2.3.	Scholen van de 21ste eeuw.....	6
1.2.4.	Educatie voor duurzame ontwikkeling	6
1.2.5.	De vicieuze cirkel van ongelijkheid doorbreken.....	6
2.	Gelijke Kansen	7
II.	Vragen en opmerkingen van de leden	7
III.	Antwoorden van de minister	8
Bijlage:	Links naar documenten over het Belgische voorzitterschap van de Europese Unie, luik Onderwijs en Vorming	11

De Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen hield op 3 februari 2011 een gedachte-wisseling met als onderwerp de evaluatie van het Belgische EU-voorzitterschap, beleids-domeinen Gelijke Kansen en Onderwijs. Op 17 juni 2010 gaf de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, toelichting bij de prioriteiten en aandachtspunten tijdens het Belgisch EU-voorzitterschap voor deze beleidsdomeinen (*Parl. St.* VI. Parl. 2009-10, nr. 633/1). In een informele ontmoeting met de Hongaarse staatssecretaris voor Onderwijs werden de prioriteiten voor het Hongaars voorzitterschap verduidelijkt.

I. TOELICHTING DOOR DE HEER PASCAL SMET, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSEN EN BRUSSEL

1. Onderwijs

1.1. Inleiding

De *minister* wenst eerst stil te staan bij het luik Onderwijs. Op 17 juni 2010 schetste hij voor de commissie de prioriteiten van het Belgische voorzitterschap. Al de vooropgestelde doelstellingen werden behaald.

Alvorens in te gaan op de verschillende dossiers schetst de minister de achtergrond. België was tussen 1 juli 2010 en 31 december 2010 voor de twaalfde keer voorzitter van de Raad van de Europese Unie. Niet alleen de federale overheid heeft daartoe bijgedragen maar ook de regionale ministers, administraties enzovoort. Voor de tweede keer speelden de gewesten en gemeenschappen een belangrijke rol binnen het Voorzitterschap. Zo heeft Vlaanderen alle werkzaamheden van het Belgische voorzitterschap met betrekking tot onderwijs en vorming gecoördineerd en heeft de minister de ministeriële vergaderingen voorgezeten. Het innemen van Belgische standpunten gebeurt wel in nauw overleg met de andere gemeenschappen. Zonder voorafgaand intrabelgisch akkoord wordt er geen standpunt ingenomen binnen de Raad. Deze situatie heeft zich niet voorgedaan.

Ook het programma voor het Belgische voorzitterschap kwam tot stand in nauw overleg met de Franse en Duitstalige Gemeenschap (en voor wat betreft de dossiers rond beroepsopleiding en -vorming ook met het Waalse Gewest). De samenwerking met de andere gemeenschappen verliep zowel voor als tijdens het voorzitterschap vlot.

Behalve binnen de eigen Belgische context moest het programma van ons voorzitterschap zich uiteraard ook inschrijven in de rollende agenda van de Europese Commissie en het Europees Parlement en in de afspraken gemaakt in het kader van het trio-voorzitterschap Spanje-België-Hongarije. Om ook het Europees Parlement naar behoren in te lichten en te betrekken, heeft de minister ook daar het programma toegelicht voor de Commissie Cultuur en Onderwijs op 13 juli 2010.

1.2. Programma van het Belgische voorzitterschap, luik Onderwijs en Vorming

België is er tijdens het voorzitterschap in geslaagd om een akkoord te bereiken over meer dan veertig wetgevende dossiers. De minister heeft tijdens het voorzitterschap tweemaal vergaderd met zijn collega-ministers van Onderwijs: de eerste maal voor de formele ministerraad in Brussel op 19 november 2010; de tweede maal voor de informele ministerraad in Brugge op 7 december 2010. Aan de vooravond van de formele Raad in november heeft hij samen met zijn Spaanse en Hongaarse collega's ook de vertegenwoordigers van de Europese sociale partners ontvangen, vanuit de bekommernis om een maatschappelijk draagvlak te creëren en te onderhouden voor de beslissingen die daags nadien inzake Onderwijs zouden worden genomen.

Daarnaast vonden nog een heleboel ambtelijke vergaderingen en drie grote Europese conferenties plaats. Een overzicht van alle vergaderingen is terug te vinden op www.education2010.be. Het gaat dan bijvoorbeeld om bijeenkomsten van de directeurs-generaal voor beroepsonderwijs en hoger onderwijs en over de samenkomst van de ‘High Level Group on Education and Training’ (die in het Vlaams Parlement plaatsvond).

Vervolgens geeft de minister aan de hand van de agenda’s van de Raad en de informele Raad kort toelichting bij de belangrijkste dossiers waarover een akkoord werd bereikt. Het gaat om beroepsonderwijs en -opleiding, jeugd in beweging, scholen van de 21ste eeuw, educatie voor duurzame ontwikkeling, en het doorbreken van de vicieuze cirkel van ongelijkheid.

1.2.1. Beroepsonderwijs en -opleiding: het Kopenhagenproces

Parallel aan het Bolognaproces, dat zich richt op het hoger onderwijs, hebben de onderwijsministers van 32 Europese landen in 2002 het zogenaamde Kopenhagenproces opgestart. Het Kopenhagenproces staat in het teken van vrijwillige samenwerking op het vlak van beroepsonderwijs en -opleiding en wil in de eerste plaats meer gemeenschappelijk vertrouwen creëren in elkaars beroepsgerichte onderwijs- en opleidingssystemen. Het Kopenhagenproces vertrekt vanuit een zogenaamde bottom-upbenadering, getuige daarvan het feit dat de Europese sociale partners van bij het prille begin mee werden betrokken. Eigenlijk heeft het Kopenhagenproces haar oorsprong in Brugge, waar – tijdens het vorige Belgische voorzitterschap in 2001 – de kiem gelegd werd voor de Verklaring van Kopenhagen, een akkoord dat liep tot 2010.

Het kader voor het volgende decennium werd vastgelegd tijdens de formele Raad van 19 november 2010, waarop met de 27 lidstaten een akkoord werd bereikt over ‘Raadsconclusies over de prioriteiten voor intensievere Europese samenwerking inzake beroepsonderwijs en -opleiding voor de periode 2011-2020’. Die conclusies dienden meteen als basis voor het ‘Communiqué van Brugge over versterkte Europese samenwerking in beroepsonderwijs en -vorming’ dat werd aangenomen door de ministers van Onderwijs van 32 landen tijdens de informele Raad in Brugge.

Het Bruggecommuniqué bevat de prioriteiten en doelstellingen voor de komende tien jaar en heeft onder andere als belangrijke doelstelling het nauwer betrekken van de stakeholders bij het Kopenhagenproces. Vandaar dat al van bij de voorbereidingen van deze informele Raad de vier belangrijkste Europese verenigingen van aanbieders voor de eerste keer werden betrokken bij de opmaak van een gezamenlijke verklaring. Andere prioriteiten omvatten kwaliteitsborging en het verhogen van de permeabiliteit tussen hoger, beroeps- en gewoon onderwijs; het aantrekkelijker maken van beroepsonderwijs; en het verhogen van de relevantie van beroepsonderwijs met het oog op de arbeidsmarkt.

Aanvullend bij het werk in de Raad organiseerde het voorzitterschap een conferentie in Brugge over ‘Kwaliteitsborging en transparantie als interface tussen beroepsonderwijs en -opleiding, scholen en hoger onderwijs om mobiliteit en levenslang leren te stimuleren’. Op deze conferentie waren 200 experts vanuit heel Europa aanwezig.

1.2.2. Jeugd in Beweging

De cruciale horizontale rol van Onderwijs en Vorming binnen de Europa 2020-strategie was gedurende het hele voorzitterschap op de achtergrond aanwezig. In antwoord op de vraag van de Europese Raad van staatshoofden en regeringsleiders en in overleg met de Europese Commissie bepaalden tot op vandaag 25 van de 27 lidstaten, waaronder België, nationale streefcijfers met betrekking tot het maximale aantal vroegtijdige schoolverlaters en met betrekking tot het minimale aantal diploma’s tertiair onderwijs. Op 15 september 2010 publiceerde de Europese Commissie haar vlaggenschip ‘Jeugd in Beweging’.

De doelstelling voor België is het aantal vroegtijdige schoolverlaters te verminderen tot 9,5% (in 2009: 8,6%; in 2010: 9,6%). Voor Vlaanderen werden nog scherpere doelstellingen geformuleerd, namelijk het aantal vroegtijdige schoolverlaters tegen 2020 verlagen tot 5,2%. De doelstelling voor Vlaanderen voor het aandeel van de 30-34-jarigen met een diploma tertiair onderwijs is een verhoging tot 47,8% in 2020 (momenteel 43,6%).

Dergelijke vlaggenscheppen zijn volgens de Europese Commissie de instrumenten bij uitstek ter implementatie van de Europa 2020-strategie. ‘Jeugd in Beweging’ is het vlaggenschip dat voornamelijk handelt over de modernisering van de Europese onderwijs- en vormingsstelsels en omvat een hele reeks initiatieven die in de komende maanden en jaren door de Europese Commissie zullen gelanceerd worden of intussen al gelanceerd werden. De minister heeft met de andere collega-ministers een unaniem akkoord bereikt om een eerste reactie te geven dat resulteerde in de [Raadsconclusies](#) van de Raad van 19 november 2010: ‘Jeugd in beweging – een geïntegreerde aanpak als reactie op de uitdagingen waarmee jongeren geconfronteerd worden’. Het is aan het Hongaars voorzitterschap en de Europese Commissie om dit verder uit te werken.

Een belangrijk onderdeel van ‘Jeugd in Beweging’ betreft het aanmoedigen van de leer-mobiliteit van jongeren. Mobiliteit vormt immers een belangrijke uitdaging voor een Europa gebouwd op kennis. Specifiek rond dat thema organiseerde het Belgische voorzitterschap in oktober een conferentie in Antwerpen, getiteld ‘Jeugd in beweging – Mobiliteit voor iedereen!’ Op deze conferentie waren 405 deelnemers aanwezig.

1.2.3. Scholen van de 21ste eeuw

Een derde thema tijdens het voorzitterschap betrof de Europese samenwerking op vlak van leerplichtonderwijs. Daartoe werd verder gebouwd op de werkzaamheden van het Franse (tweede helft 2008) en het Zweedse voorzitterschap (eerste helft 2009). Scholen spelen een sleutelrol bij het bevorderen van de groei, het concurrentievermogen op lange termijn en de sociale cohesie van de Unie alsook bij het ontwikkelen van actief burgerschap.

Tijdens het Belgisch voorzitterschap heeft de minister dit kader voornamelijk gericht op het belang van basisvaardigheden (op vlak van lezen, wiskunde en wetenschappen). Het akkoord bereikt binnen de Raad leidde tot de adoptie van [Raadsconclusies](#) “over het verhogen van het niveau van de basisvaardigheden in de context van Europese samenwerking inzake scholen voor de 21e eeuw”. Concreet resultaat daarvan is bijvoorbeeld onder andere de oprichting van een ‘High Level Group on Literacy’ op 1 februari door de Europese Commissie.

1.2.4. Educatie voor duurzame ontwikkeling

In een poging het ‘Strategisch raamwerk voor Europese samenwerking inzake onderwijs en vorming 2020’ nog beter te laten sporen met de Europa 2020-strategie heeft het voorzitterschap ook educatie voor duurzame ontwikkeling op de agenda geplaatst. De rol van Onderwijs en Vorming situeert zich niet enkel in het doorgeven van de kennis die nodig is voor innovatie en onderzoek, maar ook in het veranderen van de ‘mindset’ van mensen: waarden, gedragingen, levensstijlen moeten evolueren naar een meer duurzame variant. Onderwijs en Vorming moeten alle burgers voorzien van de nodige kennis, vaardigheden en transversale competenties om te komen tot duurzamere ontwikkeling. Voor de eerste keer hebben de Europese lidstaten zich gezamenlijk over educatie voor duurzame ontwikkeling uitgesproken. De minister vindt dat dit een pluim verdient.

1.2.5. De vicieuze cirkel van ongelijkheid doorbreken

In de context van het Europese Jaar tegen armoede en sociale uitsluiting werd hierover een ministerieel debat gehouden. Het debat vond plaats op basis van de resultaten van

de conferentie die over dit thema werd georganiseerd in Gent eind september 2010 (220 deelnemers).

De minister besluit dat de afgelopen zes maanden belangrijke vooruitgang werd geboekt in de verschillende dossiers, tot grote tevredenheid van de andere lidstaten. De minister zal namens België het Hongaars voorzitterschap verder opvolgen.

2. Gelijke Kansen

Wat de bevoegdheid Gelijke Kansen betreft, zegt de *minister* dat het belangrijk is om te weten dat Vlaanderen niet de trekkersrol had tijdens het voorzitterschap, maar wel de federale minister bevoegd voor Gelijke Kansen, mevrouw Joëlle Milquet. Wel heeft de minister een ‘side event’ georganiseerd dat aansloot bij de Equality Summit. De focus werd daarbij gelegd op holebi’s, onder andere omdat Vlaanderen samen met Nederland hiervoor de nodige expertise in huis heeft. Met de oostwaartse uitbreiding van de Europese Unie is het delen van expertise belangrijk en nodig. Op 7 november 2010 had een conferentie plaats. Het ging om een besloten event waarbij beleidsmakers, mensen uit Onderwijs, Jeugd en Gelijke Kansen, het middenveld, onderzoekers werden uitgenodigd. Bedoeling was niet alleen netwerking maar ook de opbouw van expertise. Het thema Onderwijs en holebi’s kwam aan bod: hoe kan je met normen en waarden omgaan; hoe kan je holebivriendelijkheid en gendersensitiviteit creëren; hoe kan vermeden worden dat socialiserende processen aanleiding geven tot discriminatie van holebi en transgenders. Er was een plenaire zitting die de minister heeft ingeleid en ook workshops rond vier thema’s: de strijd tegen homofobe pesterijen, over hoe jongeren buiten de schoolomgeving kunnen bereikt worden, de impact van gendernormativiteit in scholen; en de instrumenten om holebi’s- en transgendervriendelijkheid te stimuleren op scholen. Bedoeling was om een momentum te creëren. Belangrijk was dat er ook beleidsverantwoordelijken aanwezig waren van Bulgarije, Hongarije, Slowakije en Polen. Het gaat om landen waar deze problematiek minder evident is maar die ook na België het voorzitterschap zullen waarnemen. Om te illustreren hoe broodnodig een aanpak is, verwijst de minister naar zijn ontmoeting die hij had met een werkgroep van ouders met holebikinderen in Gent. Het aanvaardingsproces is ook bij ouders niet evident. Er blijkt ook een duidelijke vraag bij ouders om daar aandacht aan te besteden in het onderwijs.

De grote doelstelling die door mevrouw Milquet werd vooropgesteld, namelijk de goedkeuring van een Europese antidiscriminatie richtlijn, werd niet gehaald. Duitsland lag hierover dwars.

De minister besluit dat, mede dankzij alle medewerkers, het een erg succesvol voorzitterschap was voor de beleidsdomeinen Onderwijs en Vorming en met het ‘side event’ voor Gelijke Kansen.

II. VRAGEN EN OPMERKINGEN VAN DE LEDEN

Mevrouw *Marleen Vanderpoorten* sluit zich aan bij de felicitaties voor het voorzitterschap. Ze vraagt wat de Europese definitie is van ongekwalificeerde uitstroom? Is dat vergelijkbaar met de Vlaamse definitie? Wat de studentenmobiliteit betreft, vraagt ze hoe de positie van Vlaanderen is in vergelijking met de andere Europese landen.

Mevrouw *Sabine Poleyn* feliciteert de ganse Vlaamse Regering met het EU-voorzitterschap en is blij dat de ministers niet onder de Vlaamse kerktoeren blijven.

Zij wijst op het probleem van de beperkte betrokkenheid van de burgers en studenten bij de EU. Ze betreurt dit en hoopt dat door dit voorzitterschap de jongeren meer warm zijn gemaakt voor het Europese project ondanks de beperkte media-aandacht. Ze verwijst naar haar voorstel van resolutie betreffende de opwaardering van de buitenlandberichterijking in de Vlaamse media (*Parl. St. VI. Parl. 2010-11, nr. 877/1*).

In verband met het Bruggeproces vraagt ze of de minister hieruit iets heeft geleerd over beroepsonderwijs en -opleiding dat bruikbaar is voor het debat over de hervorming van het secundair onderwijs en de verhouding onderwijs versus arbeidsmarkt.

Verder vraagt mevrouw Poleyn hoe ver het staat met de implementatie van het Europees kwalificatiekader in de andere landen en de positie van het hoger beroepsonderwijs 5 (hbo5) daarin.

De minister zou volgens de spreker werken aan een plan voor studentenmobiliteit. Is daarin ook aandacht voor mobiliteit voor leerplichtjongeren? En wat is de timing?

Tot slot uit het lid haar bekommernis voor educatie voor duurzame ontwikkeling. Ze benadrukt dat het niet alleen gaat om aandacht voor leefmilieu. Het gaat ook om duurzaamheid en een mondiale invalshoek. Ze vraagt of in de raadsconclusie hierover ook dit bredere aspect is meegenomen? Ze suggereert in toekomstige debatten over educatie ook aandacht te besteden aan vredesopvoeding.

Mevrouw *Fatma Pehlivan* vraagt hoe het zit met de studentenmobiliteit van -18-jarigen en de vertegenwoordiging van de nieuwe lidstaten hierin.

De Poolse ambassade heeft een vraag gericht aan de Vlaamse Regering om Pools in het middelbaar onderwijs te introduceren. Zijn er gelijkaardige vragen van andere EU-landen? Is hierover gesproken op de ministerraden?

Wat zijn de ervaringen van de andere EU-landen en de nieuwe Oost-Europese lidstaten in het bijzonder met de ongekwalificeerde uitstroom en de achterstand van migrantenkinderen? Werd daarover gereflecteerd? Zijn er methodes of projecten waaruit lessen kunnen worden getrokken?

Mevrouw *Kathleen Helsen* merkt op dat in het kader van het thema beroepsonderwijs werd gesproken over de doelstelling voor levenslang leren. In Vlaanderen worden al sinds enkele jaren inspanningen gedaan om het percentage cursisten te verhogen. Uit de praktijk blijkt dat dit niet erg goed lukt. Welke lidstaten doen het wel goed en welke lessen kunnen we daaruit trekken?

Mevrouw *Vera Celis* vraagt of er een officieel verslag beschikbaar is. De *minister* zegt dat de raadsconclusies en verslagen elektronisch worden overgemaakt aan het commissie-secretariaat (zie bijlage).

Verder vraagt mevrouw Vera Celis of er gedebatteerd is over de wederzijdse erkenning van diploma's? Werd hierin vooruitgang geboekt en hoe zal dit verder evolueren? Kan dit nog aan bod komen tijdens het Hongaars voorzitterschap?

Mevrouw *Gerda Van Steenberge* had nog enkele vragen omtrent Gelijke Kansen. De *minister* merkt op dat niet hij maar mevrouw Joëlle Milquet België vertegenwoordigde voor dit beleidsdomein. Mevrouw *Gerda Van Steenberge* vraagt zich af of er wel uitwisseling van expertise mogelijk is op het vlak van Gelijke Kansen met de Oost-Europese lidstaten. Het gaat dan eerder om het overbrengen naar hen van de Vlaamse expertise. De *minister* beaamt dit.

III. ANTWOORDEN VAN DE MINISTER

De *minister* erkent dat er verschillende definities bestaan over ongekwalificeerde uitstroom. Cijfers moeten dus met de nodige voorzichtigheid behandeld worden.

De minister zal de cijfers over studentenmobiliteit laten bezorgen. Er bestaat een ontwerpversie van het actieplan studentenmobiliteit maar dit wordt nog bijgestuurd op het

niveau van de administratie. Het plan focust in de eerste plaats op mobiliteit voor studenten hoger onderwijs. De EU-doelstellingen gelden ook voor het hoger onderwijs. Dat neemt niet weg dat in jeugd in beweging wordt gewerkt aan scholierenmobiliteit.

Het klopt dat het EU-voorzitterschap weinig leefde onder de mensen. De minister verwijst naar Klasse dat er wel aandacht aan heeft besteed. De minister heeft zelf les gegeven in enkele scholen over de Europese eenmaking. Daaruit bleek dat hierover weinig kennis is bij de studenten, zelfs van 17-18 jaar.

Uit het Bruggeproces onthoudt de minister het belang van werkplekleren en de afstemming beroepsopleiding-leerplichtonderwijs-vervolgopleidingen. Dat is cruciaal en de kwaliteit moet bewaakt worden.

Er zijn nog maar een heel beperkt aantal landen die de kwalificatiestructuur hebben geïmplementeerd.

Over vredeseducatie heeft er op Europees niveau een debat plaatsgehad tijdens een eerder voorzitterschap. De minister zal dit nakijken.

De minister was verbaasd over de vraag van de Poolse ambassadeur om tijdens het curriculum Pools te onderwijzen aan kinderen. Er bestaat een Europese richtlijn uit 1977 die stelt dat men dat inderdaad zou moeten aanbieden. De gevolgen van een instemming met deze vraag zijn echter enorm omdat dan alle EU-lidstaten eenzelfde vraag kunnen formuleren en zullen er mogelijks ook vragen zijn naar Turks, Arabisch enzovoort. Dat is praktisch moeilijk te organiseren. De Europese Commissie werkt bovendien aan een hervorming van deze richtlijn en een grote meerderheid van lidstaten wensen af van deze richtlijn. Er is een andere Europese richtlijn die zegt dat iedereen naast zijn moedertaal, twee vreemde talen moet leren. Dat is momenteel het uitgangspunt. De minister is wel voorstander van het ter beschikking stellen van klaslokalen buiten de schooluren voor het geven van taalondericht, buiten het curriculum. Dat past in het verhaal van de brede school.

Wat de achterstand van migrantenkinderen betreft, verwijst de minister naar de conferentie over sociale inclusie op 28 en 29 september 2010.

Levenslang leren kwam tijdens het Belgische voorzitterschap niet specifiek aan bod. Het is de enige Europese doelstelling voor Onderwijs die niet wordt gehaald. Er zal nog een tandje bij moeten worden gestoken volgens de minister.

Ook de erkenning van diploma's kwam niet ter sprake. Maar daarvoor zijn er andere fora. Er bestaat hierover een verdrag, er worden stappen gezet met Nederland, en aan de universiteiten en administratie om samen te zitten om de procedures te vereenvoudigen. Die oefening loopt.

Mevrouw *Vera Celis* voegt toe dat ook bij ouders – bij het kiezen van een studierichting door hun kinderen – heel wat vragen leven over de erkenning van diploma's. Het is moeilijk om een correct antwoord te krijgen. De *minister* zal nagaan hoe hieraan kan verholpen worden.

Boudewijn BOUCKAERT,
voorzitter

Sabine POLEYN,
verslaggever

BIJLAGE:

Links naar documenten over het Belgische voorzitterschap
van de Europese Unie, luik Onderwijs en Vorming

Links naar documenten over het Belgische voorzitterschap van de Europese Unie, luik Onderwijs en Vorming

- Raadsconclusies

- Conclusies over de toekomstige prioriteiten van de intensievere Europese samenwerking inzake beroepsonderwijs en -opleiding voor de periode 2011-2020: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2010:324:0005:0015:NL:PDF>
- Conclusies over het initiatief “Jeugd in beweging” – een geïntegreerde aanpak als reactie op de uitdagingen waarmee jongeren geconfronteerd worden: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2010:326:0009:0011:NL:PDF>
- Conclusies van de Raad over het verhogen van het niveau van de basisvaardigheden in de context van Europese samenwerking inzake scholen voor de 21e eeuw: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2010:323:0011:0014:NL:PDF>
- Conclusies van de Raad over educatie voor duurzame ontwikkeling: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2010:327:0011:0014:NL:PDF>

- Raad Onderwijs 19 november 2010 (Brussel)

Persbericht van de Raad van de Europese Unie met daarin een overzicht van de volledige agenda van de Raad Onderwijs-Jeugd-Cultuur-Sport en samenvatting van de aangenomen conclusies (p. 14-17): http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/nl/educ/117982.pdf

- Informeel Raad Onderwijs 7 december 2010 (Brugge)

Communiqué van Brugge: http://www.education2010.be/wp-content/uploads/Brugge-communiqu%C3%A9_08122010_EN.pdf

- Conferentie ‘Doorbreken van de cirkel van ongelijkheid: sociale inclusie in en door onderwijs’ (28-29 september 2010, Gent)

Conclusies van de conferentie: http://www.education2010.be/wp-content/uploads/Micheline-Scheys_Conclusions-Social-Inclusion-_EN_.pdf

- Conferentie ‘Jeugd in Beweging: mobiliteit voor allen’ (5-6 oktober 2010, Antwerpen)

Conclusies van de conferentie: http://www.education2010.be/wp-content/uploads/Youth-on-the-move_micheline-scheys-EN.pdf

- Conferentie ‘Kwaliteitsborging en transparantie als interface tussen beroepsonderwijs en -opleiding, scholen en hoger onderwijs om mobiliteit en levenslang leren te stimuleren’ (6 december 2010)

Conclusies van de conferentie: http://www.education2010.be/wp-content/uploads/Bruges-conference_conclusions-pascal-smet_7122010.pdf